

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelijcke En Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Shertogenbosch, 1627

Van Patienci' ende verduldigheyt. Op de wijze: O eeuwigh Godt
almachtigh.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55083)

Lof zp den Schepper der creaturen/
 Die alle dinghen gheschapen heeft :
 Glozi' zp hem nu en t' aller uren
 Die t' onderhoudt en voedsel geeft.
 Glozi' / etc.

**Van Patienci' ende ver-
 duldigheyt.**

Op de wyse :

O eeuwigh Godt almachtigh. pag. 4.

Sonder krups of lijden
Sen magh men hier niet zijn :
 Die hem wil na verblijden
 Die moet hier lijden pijn:
 Soo wie soeckt 's Hemels glozi' /
 Ver smae' des werelts eer:
 Wie krijghen wil victozi'
 Die moet hier strijden seer.
 Het Hemelrijck hier boven
 Dat lijdt seer swaer gheweldt :
 Ghy moet eerst zijn verschoben/
 Wilt ghy daer zijn ghesteldt.
 Met pyen en schalmeyen
 Krijght niemant sulck ghewin:
 Maer met suchten en schzeppen

Mooght

Mooght ghy daer komen in.
 Den wegh na 't eeuwigh leven/
 De poozt der saligheyt/
 Men vindt het klaer beschreven/
 Seer engh' is sy berepdt.
 Wilt ghy daer in gheraken/
 Haest u/soeckt geen verlengh:
 Gaet u natuer versaken/
 En leeft een leven strengh.
 Rijst upt der sonden slape/
 En wilt niet zyn rebel:
 Cer u de doodt betrape/
 Bedenckt u leven wel:
 Verlaet de sachte plupmen/
 Daer ghy verkeert in rust:
 Laet het al van u rupmen/
 Ghemack/solaes/wellust.
 Wat wilt ghy veel gaen soecken
 In dese werelt boos?
 Ghy sult haer noch verbloecken/
 Als ghy haer vindt soo loos:
 Sy heeft een schoone schijne/
 Van voozen seer plapsant:
 Maer in haer steert fenijne
 Draeght sy seer abundant.
 Dus wilt maer door passeeren
 Als eenen breemdelingh:
 Laet and're triumphheeren/

't Is maer een pbel dingh.
Maer seest sal ras verdwijnen/
Maer vzeughd sal haest vergaen,
Ma weelden volght dan pijn/
Ma lachchen volght ghetraen.
Maer soecht ghy u vermaken &
Soecht dat in 't ander landt/
In Goddelijcke saken/
In glozi' sonder schand'.
Geen dingh kan doch versaden
W' ziel/dan Godt alleen.
Dus wilt het al versnaden/
Wat u van hem doet tre'en.
Wilt oock abandoneeren
Den Prins des werelts quaet:
Doo magh u niemant deeren/
Op Godt u maer verlaet:
Die u dan sal ghelepden
In sijn schoon Hemelsch hof:
Daer ghy nopt upt sult schepden/
Maer hem stae'gh singhen lof.

Noch van Patienci'.

Op de wyse:

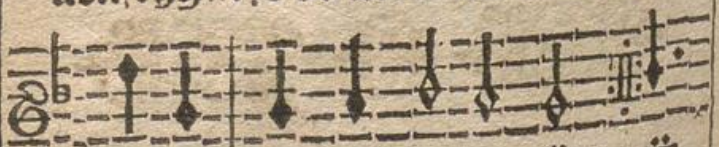
Schoon Ionckvrouw ick moet u klaghen.

Goede Godt ick moet u klaghen/
Dat mijn ziel alhier moet draghen/Al mijn tegenspoet/ | Moet ick
'tWelck my trueren doet.

lang' uw' graci' derben/ En u klaer

aenschijn: Soo moet ick van rouwe

sterben En van bitter pijn.

Goede

G Oede Godt ick moet u klaghen
 Al mijn teghenspoet/

Dat mijn ziel alhier moet draghen/
 't Welck my trueren doet.

Moet ick langh uw' graci' derben/
 En u klaer aenschijn/

Doo moet ick van rouwe sterben/
 En van bitter pijn.

Siet/mijn daghen zijn vol lijden/
 Met sonden beswaert/

Dorgh' en vrees' aen alle sijden
 Ober my vergaert :

Veel tentatien my pooghen
 Te brenghen tot val/

Passien my ne'erwaerts booghen
 Swaer sonder ghetal.

Och! wanneer sal 't epnd eens wesen
 Van al dit ellendt !

Wanneer sal het quaedt mispzesen
 Van my zyn onwendt ?

Wanneer sult ghy mijn ghedachten/
 En al mijn ghemoet/

Maken by van alle klachte ?
 O mijn hooghste goet.

Wanneer sal ick hebben vrede/
 Met ghestadighepdt ?

Vrede binnen/ bupten mede
 Rust en liberteyt ?

Jesu schoon laet my aenschouwen
 Gens u soet aenschijn:
 Help my toch upt dit benouwen:
 Anders ick verdwijn.

Ick ben hier als een verlaten/
 Meer in vreemde landt/
 By die genen die my haten/
 En soecken ter schand'.

Dus/o Heer/ wilt solaceeren
 My in mijnen noodt:
 Want tot u streckt mijn begeeren/
 En verlanghen groot.

Al des werelts consolaci
 Is my een verdziet.

D soeck ick tot aller spaci:
 Dus my Heer aensiet.

Maer 'k en kan u niet ghenaken:
 Want mijn vleesch en bloedt
 Drukt my neer tot aerdsche saken/
 Tegens mijn ghemoedt.

Wldus moet ick stadigh stryden
 Ick onsaligh mensch/
 En my selven dickmael myden/
 Tegen mijnen wensch.

O wat last lijd' ick van binnen!
 Als den geest hoogh tracht/
 's Hemels saken te beminnen:
 Die het vleesch klepn acht.

Wilt/o Heer / niet van my wijcken:
 Maer vertroost altydt:
 Laet uw' dienaer niet beswijcken
 Dooz des vbandts strijdt.
 Maer verbyjft sijnfantasien/
 En sijn valschen raedt:
 Dat ick my eens magh verbljhen/
 By van alle quaet.
 Doet my oock geheel vergheten
 's Wereldts pdelhepdt:
 Laet my smaken/ sien/ en weten
 Dwe soetighept:
 Gheeft in plaets van aerdsche lusten/
 En des bleeschs plapsier/
 Dat mijn ziel in u magh rusten/
 Vanden in u vper.
 Machtigh Dzing/ laet u beweghen
 Al mijn ongheval:
 Gheeft my ulwen soeten zeghen/
 O mijn Godt en al.
 Komt/ mijn hoop/ wilt niet vertoeven/
 Komt mijns herten vzeught:
 Komt mijn vbanden bedzoeben/
 En mijn ziel verheught.

Noch van Patienci'.

Komt heyligh Geest vol machten. 220.

WAt sal ick gaen beginnen?
 Ick ben beswaert van binnen/
 Waer sal ick gaen om raedt?
 Den vbandt leght sijn' laghen/
 En queldt my alle daghen/
 Al met sijn valscheydt quaedt.

Den/Ec.

Het is my een swaer lijden
 Dus stadelijck te strijden/
 Want selden ben ick vjij:
 Stell' icker een besijden/
 Daer komt een ander lijden:
 Hoe soud' ick wesen blij.

Stell/Ec.

Het valt my wel soo suere
 Te sterben myn natuere/
 Want sy is kranck en teer:
 Den Geest die spreekt van binnen/
 Dat ick my sou verwinnen/
 En dienen Godt den Heer.

Den/Ec.

Du Heer/ick hebt ghevonden/
 Ick hoop dooz uw' vjij wonden/
 En uw' ghenade soet/
 Dat ghy my sult vergheben

Al

Al mijn boos sondigh leven:
Ghy zyt 't ongrondigh goet.

Dat/Sc.

Jesu wilt mijns ontfermen:
Ick blied' in uwe armen:
Daer toe soo hebb' ick lust/
Waer ick my keer' of wende/
Vind' ick my in ellende:
Maer in u vind' ick rust.

Waer/Sc.

Noch van Patienci'.

Op de wyse:

'k Aenbid u Godtheyt krachtigh, 309.

Mijn ziel verlanght/ o Heere/
Daer u/ mijn hooghste goet.
Gheeft my toch/meer en meere/
In deughden eens voorszpoet:
Want ick seer stryden moet
Tegen dat vleesch rebel:
Gheeft my/o Koningh soet/
Dat ick 't magh temmen suel.

Mijn seughd die is verflommen :

O Godt wilt my bystaen/

'k En heb noch niet begonnen

In

In deughden boozt te gaen.
 Wilt my toch niet versma'en/
 Om mijn ellendigheyt :
 Maer maectt my nu boozt-aen
 Tot uwen dienst berepdt.
 O Godt wilt mijns ontfermen/
 Aenhoort mijn groot misbaer :
 Neemt my in uwen ermen/
 Mijn strydt die valt my swaer.
 Aensiet mijn groot ghebaer/
 Maectt my in stryden vroom:
 Op dat ick vry en klaer
 Dooz mijn vanden koom'.
 Och moecht den Geest behouwen
 In my de ober-handt :
 En de natuer verflouwen
 In haren strydt vaillant !
 Och waer mijn ziel gheplant
 Al in der minnen hof/
 Soo soud' dooz 's liefden brandt
 Dat onkruyt worden stof.
 Maer och ! natuer en sinnen
 Die doen my droevigh zijn.
 Want eynden of beginnen
 Sy willen met senijn:
 Sy thoonen eenen schijn
 Van deughd' en medecijn
 In al de wercken mijn.
 O Godt/dit doet my pijn.

O Prince Godt almachtigh/
 Mensiet toch mijnen noodt:
 Menhoozt mijn bidden klachtigh/
 En neemt my op uw' schoot:
 Dat ick magh zyn ontbloot
 Van al dat my nu plaeght:
 Bezijdt van sonden snoedt/
 En al dat u mishaecht.

Noch van Patienci'.

Op de wyse:

Soet Robbertjen.

O Godt verhe- ven/ tot u neem
 Ghy zyt mijn le- ven/ om u ick

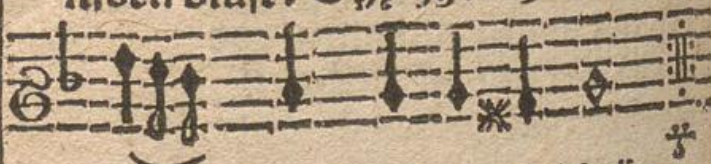
ick de vlucht/ | Ghy zyt alleen
 dickmael sucht:

mijn vaste rust/ Die alle mijn swaer
 lijden

lijden blust: Ghy zyt mijn medecijn.

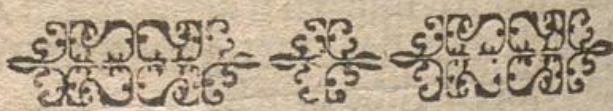
Gheeft troost eer ick verdwijn.

O Godt verheben
 Tot u neem ick de vlucht/
 Ghy zyt mijn leven/
 Om u ick dickmael sucht:
 Ghy zyt alleen mijn vaste rust/
 Die alle mijn swaer lijden blust:
 Ghy zyt mijn medecijn.
 Gheeft troost eer ick verdwijn.
 Is 't u believen/
 O Heer/ghy hebt de macht/
 My te gherieven
 In 't gheen daer ick na wacht.
 Dat mijne ziel van sonden//vry/
 Ghesupvert/ en ontbonden//bly/
 Vereenight moghte zyn
 Met u de liefste mijn.
 Al mijn betrouwen/
 Mijn toe-vlucht ende troost/
 In mijn benouwen/
 Zyt ghy/die my verpoost.

Want

- o Want kranck is alle toe-verlaet/
 Die bukten u/o Godt/ bestaet:
 Waer m' u geen helper siet/
 Daer kan 't al helpen niet.
 Licht mynder ooghen/
 Mijn 's herten Paradijs:
 Ick neer-ghebooghen/
 Bidd' booz mijn ziel om spijs.
- o Want uw' absenti' doet my pijn/
 En sonder u kan ick niet zyn:
 Van als ghy by my zyt
 Soo maectt mijn ziel solijt:
 Dw' conuersaci'/
 Dw' lieffelijcke spzaeck/
 Dw' soete graci'.
 Versaedt mijn ziel met smaeck:
- o Maer wat ick bukten u aenschou'w'/
 't Verbult mijn hert met grootē rouw:
 't Is armoed' ende druck/
 En niet dan ongheluck.
 Daerom ghestadigh
 Neem ick tot u mijn keer:
 Weest niet versmadigh
 Die u aenhanght soo seer.
- o In u is al mijn salighept.
 Hierom/o Heer/niet van my scheidt:
 En bliedt toch niet van my/
 Maer wilt my blijven by.
 Wilt my vast binden

Met uwer liefden bandt:
 Laet my u binden
 In liefden abundant:
 Mensiet toch mijn verlanghen groot/
 En laet my u ombanghen bloot/
 O Bzupdegom seer schoon/
 Der repner zielen kroon!
 Dzing upt-ghelesen/
 Maect uw' dienaer ghesont:
 Wilt hem ghenesen
 Die van u is dooz-wondt.
 Met liefde/die ghestadigh blaect/
 Hebt ghy mijn hert seer diep geraect:
 Gheeft uwen Geest my Heer:
 Mijn hert schenck ick u we'er.

Noch van Patienci'.

Op de wijze:

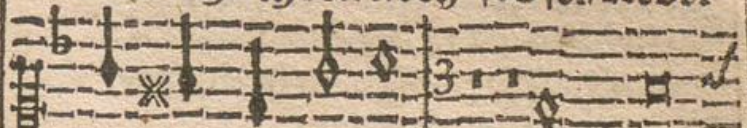
Te Mey als al de vog'len singen, &c.

Mij ljd' ick dzuck en swaet gequel/

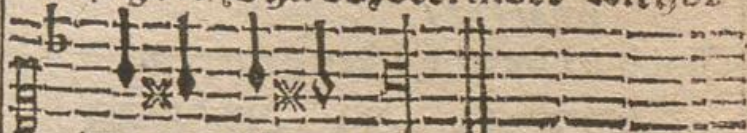
Al is mijn lijden noch soo fel/Rebel

wil ick niet wesen. Want Godt

is goet/Sijn oordeel moet Altydt

worden ghepzen.

A l ljd' ick druck en swaer gequel/
 Al is mijn lijden noch soo fel/
 Rebel wil ick niet wesen:
 Want Godt is goet/Sijn oordeel moet
 Altydt worden ghepzen.

Al wort ghy nu bespot / versmaet/
 Begeckt/beklapt/verdrukt/behaet/
 Hoe 't gaet weest wel te vreden:
 Maecht geen gekrijt/Verduldigh zijt/
 't Werdt al tot saligheden.

Al staet u Godt in gelt/in goedt/
 In naem/in faem/in vleesch/in bloedt/
 Houdt moedt in uo' vijfsinnen:

Den Heer verbeyp / Lief volght na leyt /
't komt al uyt rechter minnen.

Behout inwendigh stercken moedt /

In lief / in leet / in suer / in soet /

In hebben / en te der ven :

Houdt dese leer // In sucht / in seer /

In leven / en in sterben /

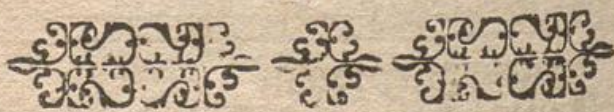
Geen quader dingh als eyghen wil /

't Maect tusschen ons / en God geschil /

't Belet sijn soet in-bloepen!

Den will' versaeckt // En Godt ghesmaect /

Dat doet de deughden groepen.

Noch van Patienci'.

Op de wise :

O Feest'lijck dagh, &c. 164.

O Godt gheeft mijn
Doch eens een grondigh sterben :

Om ghelijck te zyn

In lief / en oock in leyd :

En sonder pijn /

In 't hebben en in 't der ven /

Om de liefde dijn /

Tot uwen wil bereydt /

Ⓞ Heer /

O Heer/dooz uw' kracht/
 Gheeft my/dat ick verwacht:
 Dat ick/na uwen wille soet/
 Magh stryden met een vroom gemoet/
 Om te wesen kleyn/
 Verduldigh ende reyn.

Dat ick/ &c.

Ick voel mijn gheest
 Gheheel bereydt te waghen/
 En in minst en meest
 Godts wil t'aenbeerden bly:
 Gantsch onbevreesst
 Het Cruys hem na te draghen/
 En in drucks tempeest
 Hem altydt blijven by/
 Maer kranck is het vleysch/
 Het soeckt al sinen epsch.
 Ick wil de reden volghen naer/
 Al valt het mijn natuer wat swaer:
 Het vleesch moet toch met pijn
 Whier ghestorven zyn.

Ick wil/ &c.

Och! die eens moght
 Dooz sterben soo gaen leben!
 Dat hy/wel bedocht/
 Dijn qua' natuer vergaet!
 Die eens volbrocht
 Godts wil/en gingh begheben/

Dat hy eerstmael socht/
 En daer het vleesch na staet!
 Die sou metter daedt
 Hier geeren zyn versmaedt.
 Want lijden/pijn/ schandael/verdziet/
 't En magh de ziel al schaden niet:
 Als sy in haren grondt
 Dooz liefden is ghewondt.

Want/ &c.

Al most men hier
 Het vleesch en bloedt verteeren/
 Water ende vper
 Dooz-waepen koudt en heet:
 Sonder ghetier/
 En sonder bijster beeren/
 Om Godts liefde fier/
 Wy mosten zyn berepdt.
 Want sijn liefde sijn
 Der sint dzuck ende pijn.
 Als onse ziel upt liefde soet
 Ghetrocken wort na 't Hemels goet/
 's Lichaems dzuck en seer
 En acht sy dan niet meer.

Als onse/ &c.

O Myns/ o Heer/
 Wilt my dees' graci' gheben:
 Dat ick meer en meer
 Uw' liefde soeck allepn:
 Ent' uwer eer

Geen

Geen dingh en magh aenkleven/
 Dat mijn hert treckt ne'er
 Van u/o klaer fonteyn.
 Nienhoozt mijn gheweyn
 Alhier in 't aerdsche pleyn:
 Leert my/ sonder verkiezen mijn/
 Dw' wil perfect subject te zyn:
 Dat ghy/na de doodt/
 My namaels niet verstoet.

Leert my/ &c.

Volgen eenighe Lof-sanghen
 van de Hoofst-stucken der Chryste-
 lijcker leeringhe/ ofte den
 Catechismus.

Het Vader onse.

Op de vyfse:

Ick heb de groene straten, &c.

Ons Vader Godt gheprezen/ Die

in den Hemel zyt: Geheplight soa

ff s

moet